

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

DESCUBRE BELICE

UNA GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA
DEL PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ BELIZE

KULTUROWY PRZEWODNIK PO DUSZY KRAJU Z
OKAZJI DNIA NIEPODLEGŁOŚCI

1670

MUSEO DE HISTORIA POLACO ASEDIO
MUZEUM HISTORII POLSKI OBLĘŻONE

EMBAJADOR ESPONTÁNEO DE LA ALEGRÍA MEXICANA

SPONTANICZNY AMBASADOR MEKSYKAŃSKIEJ RADOŚCI

www.vistularte.com

NO. 23

SEPTIEMBRE / WRZESIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

**DESCUBRE
BELICE**UNA GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA
DEL PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA**ODKRYJ BELIZE**KULTURNY PRZEWOZNIK PO DRODZIE KRAJÓW Z
OKAZI DZIAŃ NIEPODLEGŁOŚCI**1670**MUSEO DE HISTORIA POLACA ASEBITO
MUZEUM HISTORII POLSKI OBIEKTYW**EMBAJADOR ESPONTÁNEO
DE LA ALEGRÍA MEXICANA****SPONTANICZNY AMBASADOR
MEKSYKANSKIEJ RADOŚCI**

PORTADA STRONA TYTUŁOWA

A sus 32 años, Yair “El Travieso” ha hecho de los viajes una misión personal: estar presente en los eventos más importantes del planeta, desde los mundiales de fútbol hasta los Juegos Olímpicos, pasando por festivales como el Oktoberfest o carnavales en distintas ciudades.

Donde hay una celebración, ahí está él, con su inseparable bocina y la bandera de México ondeando alto.

W wieku 32 lat Yair “El Travieso” uczynił z podróży swoją osobistą misję: być obecnym na najważniejszych wydarzeniach na świecie – od mistrzostw świata w piłce nożnej po igrzyska olimpijskie, przez festiwale takie jak Oktoberfest czy karnawały w różnych miastach.

Gdziekolwiek odbywa się święto, tam jest on – z nieodłącznym głośnikiem i powiewającą wysoko meksykańską flagą.

CARTA EDITORIAL

LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
J. Walle

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
J. Walle

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.com

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.com

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

SEPTIEMBRE / WRZESIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".

<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

**FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"**

*ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"*

Juan Walle

REDACCIONES ARTYKUŁY I REDAKCJA

Weronika Bazydło

Anna Kraus

Beata Sylwestrzak

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO

PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY

Juan Walle

PUBLICIDAD REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFÍAS FOTOGRAFIE

Juan Walle

Anna Kraus Beata Sylwestrzak

FOTOGRAFÍAS Y ANIMACIONES

FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

6

DESCUBRE BELICE

UNA GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA
DEL PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ BELIZE

KULTUROWY PRZEWODNIK PO DUSZY KRAJU Z
OKAZJI DNIA NIEPODLEGŁOŚCI

Luis Tosar

Mar Regueras

Maria Valverde

14

«Una de las grandes películas de este año.»
EL MUNDO

«El descubrimiento de un rostro
fascinante, el de la joven Maria Valverde.»
EL PAÍS

UNA PRODUCCIÓN DE
JOSE ANTONIO SUMERO
para RIG-JA AUDIOVISUAL

BASADA EN LA NOVELA DEL PREMIO NARRATIVO
LORENZO SILVA

LA FLAQUEZA DEL BOLCHEVIQUE

UNA PELÍCULA DE MANUEL MARTÍN CUENCA

JOSÉ TOGAR, MAR REGUERAS Y UN PRODUCCIÓN DE JAVIER FERRAZER EN EL MARCO DE "BOLCHE" CON ANABELA PÉREZ, MARCO GILIO Y TERESA RESENDY
CON EL FINANCIAMIENTO ESPECIAL DE "CINEMA ESCANALABAN", "JÓVENES PRODUCTORES" Y "FESTIVAL CINEBOLCHE" PATROCINADO POR "EL PASO" Y "CINEMA EN LA ARCADE"
MONTAJA: PÉTERA GARCÍA, EDICIÓN: SIBIRIO PRADO, SONIDO DE PRODUCCIÓN: JOSÉ APARDO, MÚSICA: FRANCESCO ALFARO (JAZZ) MONTAJE DE MONTAJE: MARCELO BARRERA
DISTRIBUCIÓN: JAZZCINE PLENA PRODUCCIÓN, DISTRIBUCIÓN EN ESPAÑA: EVA TORRES, DISTRIBUCIÓN EN ITALIA: CINECINEMA, DISTRIBUCIÓN EN JAPÓN: PLENA PRODUCCIÓN Y MARCHÉ FILM
RETAQUE: JOSÉ LÓPEZ, MONTAJE DE MONTAJE: ALONSO PARRA DE L.C., MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO
MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO, MONTAJE: ENZO ALONSO

18

EMBAJADOR ESPONTÁNEO DE LA ALEGRÍA MEXICANA

SPONTANICZNY AMBASADOR MEKSYKAŃSKIEJ RADOŚCI

28

1670

MUSEO DE HISTORIA POLACO ASEDIO
MUZEUM HISTORII POLSKI OBLĘŻONE

36

“EMOCIONES EN
EL ESPACIO”

ESCUPTURAS DE UN ARTISTA SIRIO
EN RADZIEJOWICE

„EMOCJE W
PRZESTRZENI”

RZEZBY SYRYJSKIEGO ARTYSTY
W RADZIEJOWICACH

DESCUBRE BELIZE

UNA GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA
DEL PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ BELIZE

*KULTUROWY PRZEWODNIK PO DUSZY KRAJU Z
OKAZJI DNIA NIEPODLEGŁOŚCI*

Belice es el único país de Centroamérica, ubicado entre México y Guatemala, donde el inglés es idioma oficial. También se hablan español, kriol, q'eqchi', mopán y plautdietsch (alemán menonita). El país alcanzó su independencia del Reino Unido el 21 de septiembre de 1981. Belice es el miembro más joven de la Comunidad del Caribe (CARICOM). La celebración de la independencia está marcada por un ambiente multicultural que refleja la mezcla de raíces mayas, criollas, garífunas, mestizas y menonitas.

¡Vamos a descubrir Belice juntos!

Belize to jedyny kraj w Ameryce Środkowej, położony między Meksykiem a Gwatemalą, w którym językiem urzędowym jest angielski. Mówi się tu także po hiszpańsku, w języku kriol, q'eqchi', mopán oraz plautdietsch (niemiecki menonitów). Kraj uzyskał niepodległość od Wielkiej Brytanii 21 września 1981 roku. Belize jest najmłodszym członkiem Wspólnoty Karaibskiej (CARICOM). Obchody niepodległości mają charakter wielokulturowy, odzwierciedlając mieszankę korzeni majowskich, kreolskich, garifuna, mestizo i menonickich.

Odkryjmy Belize razem!

Literatura

Zee Edgell (1940–2020) – considerada la escritora beliceña más reconocida. Publicó cuatro novelas, entre ellas *Beka Lamb* (1982), que narra la vida de una adolescente en el Belice previo a la independencia y es un clásico de la literatura caribeña en inglés.

Colville Young (1932–) – escritor, poeta y también exgobernador general de Belice. Sus cuentos y fábulas se inspiran en la tradición oral criolla.

Evan X Hyde (1947–) – periodista, poeta y narrador, autor de la obra autobiográfica *North Amerikkkan Blues* y activista cultural.

Arte y artistas

George Gabb (1928–2007) – escultor y poeta, autor de la icónica obra Freedom Monument, símbolo de la independencia. Su obra *The Sleeping Giant* aparece en el billete de 100 dólares beliceños.

Pen Cayetano (1954–) – pintor, músico y creador del punta rock, una fusión moderna de música garífuna con influencias internacionales.

Benjamin Nicholas (1930–2012) – pintor garífuna, cronista de la cultura y la espiritualidad de su pueblo.

Michael Gordon (1955–2022) – artista plástico autodidacta, considerado uno de los pintores más influyentes de Belice contemporáneo.

Literatura

Zee Edgell (1940–2020) – uznawana za najbardziej znaną pisarkę belizeńską. Opublikowała cztery powieści, w tym *Beka Lamb* (1982), opowiadającą o życiu nastolatki w Belize w przededniu niepodległości – klasyk literatury karaibskiej w języku angielskim.

Colville Young (1932–) – pisarz, poeta i były gubernator generalny Belize. Jego opowiadania i bajki czerpią z tradycji ustnej społeczności kreolskiej.

Evan X Hyde (1947–) – dziennikarz, poeta i prozaik, autor autobiograficznej książki *North Amerikkkan Blues*, a także działacz kultury.

Sztuka i artyści

George Gabb (1928–2007) – rzeźbiarz i poeta, autor ikonicznego Pomnika Wolności, symbolu niepodległości. Jego dzieło *The Sleeping Giant* znajduje się na banknocie o nominale 100 dolarów belizeńskich.

Pen Cayetano (1954–) – malarz i muzyk, twórca punta rock, nowoczesnej fuzji muzyki garífuna z wpływami międzynarodowymi.

Benjamin Nicholas (1930–2012) – malarz garífuna, kronikarz kultury i duchowości swojego ludu.

Michael Gordon (1955–2022) – samouk, jeden z najbardziej wpływowych współczesnych malarzy belizeńskich.

Música y danza

El ritmo de Belice vibra con **calypso, punta garífuna y soca**, que llenan de energía los desfiles y conciertos en las calles durante septiembre.

La música garífuna fue declarada **Patrimonio Oral e Inmaterial de la Humanidad por la UNESCO**.

Tradiciones

El **Desfile de las Banderas** – una de las celebraciones principales del Día de la Independencia, que recuerda al carnaval caribeño.

La Reina de la Independencia – concurso de belleza que forma parte de las fiestas patrias.
Fuegos artificiales – en Belmopán y Ciudad de Belice, momentos culminantes de las celebraciones.

Muzyka i taniec

Rytm Belize to **calypso, punta garifuna i soca**, które we wrześniu rozbrzmiewają podczas ulicznych parad i koncertów.

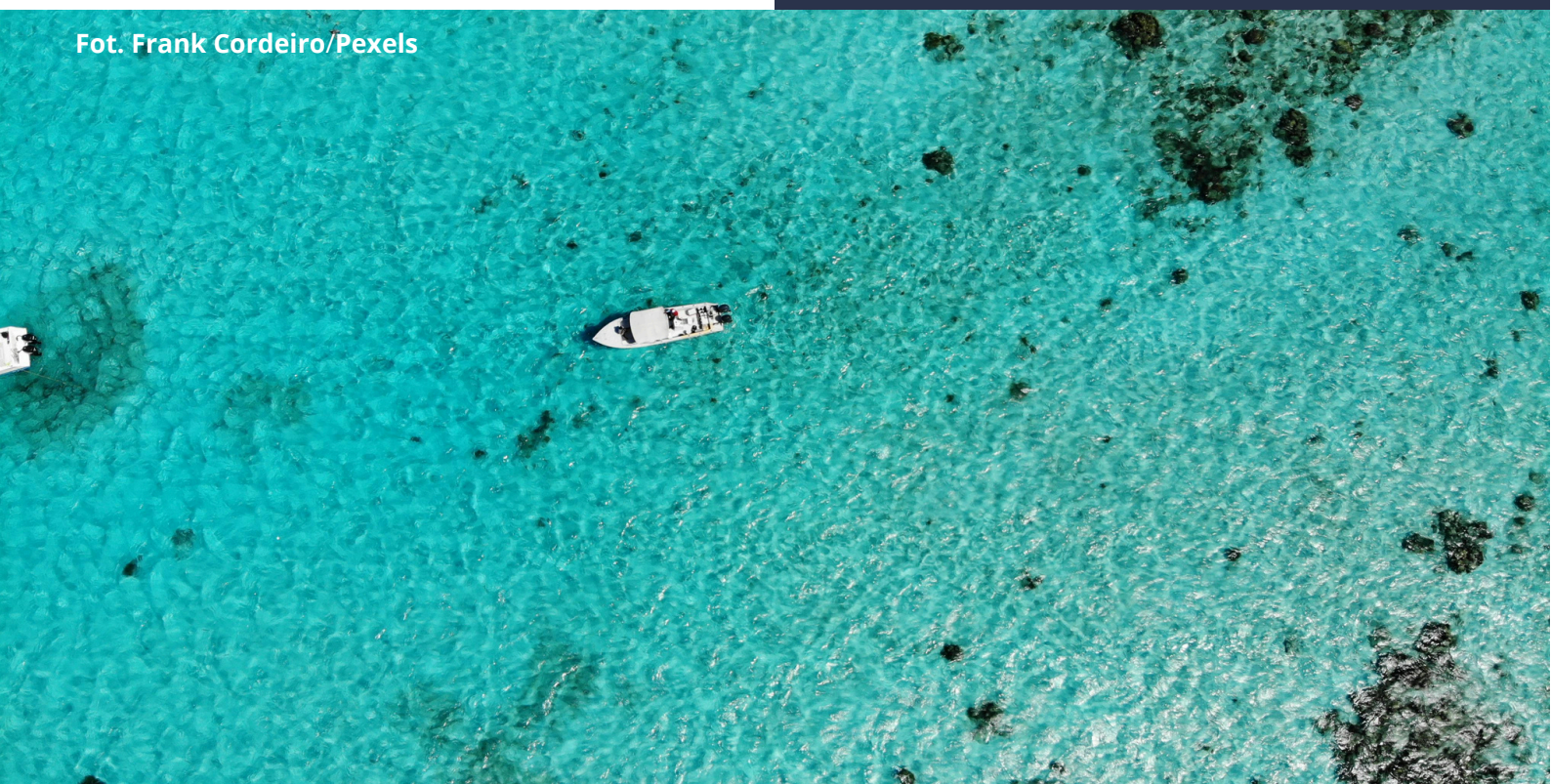
Muzyka garifuna została wpisana na listę **niematerialnego dziedzictwa kulturowego UNESCO**.

Tradycje

Parada Flag – jedno z głównych wydarzeń obchodów Dnia Niepodległości, przypominające karaibski karnawał.

Królowa Niepodległości – konkurs piękności towarzyszący świętom narodowym.
Pokazy fajerwerków – w Belmopanie i Belize City, będące kulminacyjnym momentem obchodów.

Fot. Frank Cordeiro/Pexels

Fot. Ronald Plett/Pexels

Comida

Sopa de pollo – con leche de coco, pimientos rojos, salsa de pescado y cilantro.

Bundiga – preparado con banano verde, pescado y coco.

Rice and beans – arroz con frijoles cocidos en leche de coco, acompañado con pollo guisado.

Sopa hudut – un plato garífuna: pescado entero en salsa de coco con puré de plátano.

Panades – pequeñas empanadas fritas de masa de maíz, generalmente rellenas de pescado o frijoles.

Johnny cakes – panes redondos hechos con harina y coco, perfectos para el desayuno.

Kuchnia

Zupa z kurczaka – z mlekiem kokosowym, czerwonymi paprykami, sosem rybnym i kolendrą.

Bundiga – potrawa z zielonych bananów, ryby i kokosa.

Rice and beans – ryż z fasolą gotowaną w mleku kokosowym, podawany z duszonym kurczakiem.

Zupa hudut – tradycyjne danie garífuna: cała ryba w sosie kokosowym z puree z bananów.

Panades – małe smażone pierożki z ciasta kukurydzianego, zwykle nadziewane rybą lub fasolą.

Johnny cakes – okrągłe bułeczki z mąki i kokosa, idealne na śniadanie.

Cine

El espíritu de mi madre (1999) – dirigida por Ali Allie, película de culto dentro del cine garífuna. Narra el viaje de una mujer que regresa a su tierra natal para reconectar con sus raíces culturales.

2012: Kurse a di Xtabai (2012) – considerada la primera película de terror beliceña, filmada en kriol y dirigida por Matthiew Klinck. Recupera la leyenda maya del Xtabai, un espíritu femenino que atrae y engaña a los hombres.

Stranded N Dangriga (2014) – dirigida por Richard Kymn, mezcla aventura y cultura garífuna en una historia de supervivencia en la selva.

Festival Internacional de Cine de Belice - se celebra cada año desde 2003, enfocado en el cine centroamericano y caribeño. En 2012, por primera vez, una película beliceña inauguró el festival: *2012: Kurse a di Xtabai*.

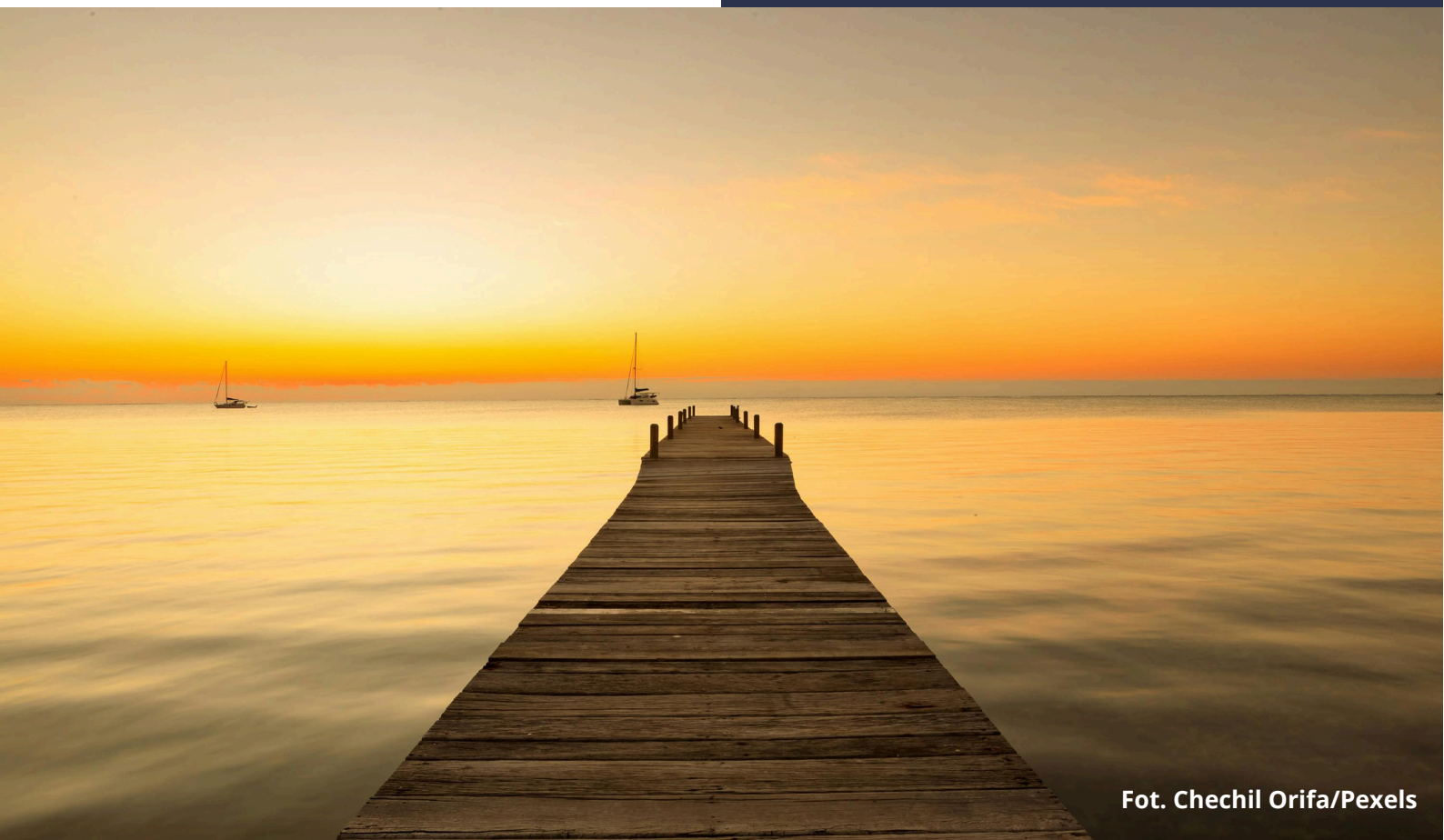
Kino

Duch mojej matki (1999) (*Spirit of My Mother*) – reż. Ali Allie, film kultowy wśród społeczności garífuna. Opowiada o podróży kobiety, która wraca w rodzinne strony, by na nowo połączyć się ze swoimi korzeniami.

2012: Kurse a di Xtabai (2012) – uznawany za pierwszy belizeński horror, nakręcony w języku kriol, w reż. Matthiewa Klincka. Odwołuje się do legendy Majów o Xtabai, duchu-kobiecie zwodzającym mężczyzn.

Stranded N Dangriga (2014) – reż. Richard Kymn, film łączący przygodę i kulturę garífuna w opowieści o przetrwaniu w dżungli.

Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Belize - odbywa się co roku od 2003 r., skupiając się na kinematografii Ameryki Środkowej i Karaibów. W 2012 roku po raz pierwszy festiwal otworzył belizeński film – *2012: Kurse a di Xtabai*.

Fot. Chechil Orifa/Pexels

Naturaleza y turismo

Gran Agujero Azul – un sumidero marino único en el mundo, ideal para buceo.

Ruinas mayas – como Caracol, Altun Ha y Lamanai. La cultura maya se extendió al territorio del actual Belice entre 1500 a. C. y 300 d. C., y floreció hasta aproximadamente el siglo XIII.

Cayo Ambergris y Caye Caulker – islas con aguas turquesas perfectas para relajarse.

Reserva Marina Hol Chan – santuario de tortugas, tiburones nodriza y mantarrayas.

Przyroda i turystyka

Wielka Błękitna Dziura – unikatowy lej morski, idealne miejsce do nurkowania.

Ruiny Majów – m.in. Caracol, Altun Ha i Lamanai. Kultura Majów rozprzestrzeniła się na terenie dzisiejszego Belize między 1500 r. p.n.e. a 300 r. n.e., a swój rozkwit przeżywała do ok. XIII wieku.

Ambergris Caye i Caye Caulker – wyspy z turkusową wodą, doskonałe do wypoczynku.

Rezerwat morski Hol Chan – schronienie dla żółwi, rekinów pielęgnic i płaszczek.

REVISA NUESTROS NUMEROS ANTERIORES

SPRAWDŹ NASZE POPRZEDNIE WYDANIA

Luis Tosar

Mar Regueras

Y la presentación de
María Valverde

LA FLAQUEZA DEL BOLCHEVIQUE

SŁABOŚĆ BOLSZEWIKA

BASADA EN LA NOVELA DEL PREMIO NARAL

LORENZO SILVA

LA FLAQUEZA DEL BOLCHEVIQUE

UNA PELÍCULA DE **MANUEL MARTÍN CUENCA**

LUIS TOSAR, MAR REGUERAS y LA PRESENTACIÓN DE MARÍA VALVERDE EN EL PAPEL DE "MARÍA" con NATHALIE POZA, MANKO SOLO y YOLANDA SERRANO
CON LA COLABORACIÓN ESPECIAL DE RUBÉN OCHANDIANO, JORDI DAUER y INDIAGOSTA CARBALLERA. PRODUCTOR ASOCIADO JOSÉ MIGUEL JUÁREZ. FIGURINISTA EVA ARRETE
DISEÑO DE PATRICIA LÓPEZ. PELUQUERÍA SERGIO PÉREZ. JEFE DE PRODUCCIÓN JOSÉ RIPOLL. DIRECTOR FINANCIERO JAIME LUENA. DIRECTORA DE PRODUCCIÓN MERCEDES DOMÍNGO
DIRECTORA ARTÍSTICA PEGAR BEVELTAN. DIRECTORA DE REPARTO EVA UTEIRA. SONIDO DIRECTOR EVA YALINO. MONTAJE DE SONIDO PELAYO GONZÁLEZ y NACHO ROYO
MÚSICA JORGE LIEBNER. DIRECTOR DE FOTOGRAFÍA ALONSO PARRA (A.E.C.). MONTAJÓN ÁNGEL HERNÁNDEZ ZOBRO. VESTUARIO ROBBE BRANDS. COPRODUCCIONES ALONSO LONCA y JAVIER ALARCÁN
GUIÓN LORENZO SILVA y MANUEL MARTÍN CUENCA. PRODUCTOR EJECUTIVO JOSÉ ANTONIO DOMERO. DIRECTOR MANUEL MARTÍN CUENCA

«Una de las grandes películas de este año.»

EL MUNDO

«El descubrimiento de un rostro
fascinante, el de la joven María Valverde.»

EL PAÍS

a contracorrente|films

La película retrata la soledad de las personas en una gran ciudad y muestra una pareja improbable.

La trama gira en torno a una relación muy controversial entre una adolescente de 14 años y un hombre adulto, el doble de su edad. Director **Manuel Martín Cuenca** explora la intimidad entre ellos, deteniéndose en sus sentimientos, pero sin definirlos.

Pablo (**Luis Tosar**) y María (**María Valverde**) se cruzan por azar. Él pasa frente a su escuela cuando ella lo mira. En ese instante fugaz, algo cambia dentro de él. Lo vemos en sus ojos. Luis Tosar tiene la habilidad de transmitir magia en un gesto mínimo. Su personaje, Pablo, desea conocer a María y, para acercarse, finge ser un detective que investiga la venta de drogas. María adivina la farsa, pero decide seguirle el juego. Los encuentros en el parque y sus conversaciones breves pero profundas desarrollan su relación. Parecen encajar a la perfección. ¿Por qué? Ambos sienten una profunda soledad y están lejos de la realidad, como si no pertenecieran del todo a este mundo. Poco a poco, crean un universo propio, el único lugar donde pueden estar juntos.

La relación evoluciona a lo largo de la historia. Primero juegan al gato y al ratón, aparentando desinterés. En verdad, los dos lo desean, aunque sin desesperación. Más tarde, la atracción se vuelve inevitable, pero nunca llegan a consumarla.

Film ukazuje samotność ludzi w wielkim mieście i przedstawia nieprawdopodobną parę.

*Fabula koncentruje się wokół bardzo kontrowersyjnej relacji między czternastoletnią dziewczynką a dorosłym mężczyzną, dwa razy starszym od niej. Reżyser **Manuel Martín Cuenca** bada ich intymność, zatrzymując się na uczuciach, ale ich nie definiując.*

*Pablo (**Luis Tosar**) i María (**María Valverde**) spotykają się przypadkiem. On przechodzi obok jej szkoły, gdy ona na niego spogląda. W tej ulotnej chwili coś w nim się zmienia. Widzimy to w jego oczach. Luis Tosar potrafi przekazać magię jednym drobnym gestem. Jego bohater, Pablo, pragnie poznać Marię i aby się do niej zbliżyć, udaje detektywa prowadzącego śledztwo w sprawie handlu narkotykami. María przeżyła jego kłamstwa, ale postanawia zabawić się w tę grę. Ich spotkania w parku i krótkie, lecz głębokie rozmowy rozwijają ich relację. Wydają się do siebie idealnie pasować. Dlaczego? Oboje odczuwają głęboką samotność i są oderwani od rzeczywistości, jakby w ogóle nie należeli do tego świata. Stopniowo tworzą własny świat, jedyne miejsce, gdzie mogą być razem.*

Relacja ewoluuje wraz z biegiem historii. Najpierw grają w kotka i myszkę, udając brak zainteresowania. W rzeczywistości oboje pragną siebie, lecz nie w desperacki sposób. Później przyciąganie staje się nieuniknione, choć nigdy nie zostaje skonsumowane.

La película vibra de emociones. Todo se expresa sin palabras, a través de las miradas. Nunca pronuncian la palabra "amor", pero lo sentimos entre ellos. Cuenca logra mostrar la vulnerabilidad de sus personajes sin recurrir al contacto físico. En su propuesta, la intimidad existe sin necesidad del acto sexual. Tal vez allí radique lo más controversial: todo ocurre sin tocar, sin decir, sin satisfacer, y aun así parece real.

Los actores Luis Tosar y María Valverde comparten una química palpable. Interpretan sus papeles con tal naturalidad que creemos que podrían ser pareja fuera de la pantalla. Valverde, joven y frágil, transmite una delicadeza. Tosar conduce su personaje de una manera que nos atrae a pesar de lo controversial. Él, por su parte, moldea a Pablo como un hombre perdido, aislado y con la rudeza, casi desagradable. Sin embargo, eso resulta en un personaje más creíble y humano. Su mirada es electrizante.

Manuel Martín Cuenca demuestra ser un maestro en historias de amor atípicas. Conduce a sus actores a mostrar una amplia gama de emociones. Aunque resulta inadecuado que un hombre adulto y una jovencita estén involucrados, Cuenca evita la visión perversa. Nos reta a pensar que estos personajes están condenados a encontrarse. Es una película memorable en dirección, interpretación y guion.

Film wibruje od emocji. Wszystko wyrażane jest bez słów, poprzez spojrzenia. Nigdy nie wypowiadają słowa „miłość”, a jednak ją odczuwamy. Cuenca potrafi pokazać kruchość swoich bohaterów bez sięgania po fizyczny dotyk. W jego wizji intymność istnieje bez aktu seksualnego. Być może to właśnie najbardziej kontrowersyjny aspekt: wszystko dzieje się bez dotyku, bez słów, bez spełnienia, a mimo to wydaje się prawdziwe.

Aktorzy Luis Tosar i María Valverde dzielą się wyczuwalną chemią. Odtwarzają swoje role z taką naturalnością, że wierzymy, iż mogliby być parą także poza ekranem. Valverde, młoda i delikatna, wnosi subtelność. Tosar prowadzi swoją postać w sposób, który przyciąga mimo kontrowersyjnego tematu. Kształtuje Pablo jako człowieka zagubionego, samotnego i szorstkiego, chwilami wręcz nieprzyjemnego. Jednak właśnie to sprawia, że postać staje się bardziej wiarygodna i ludzka. Jego spojrzenie jest elektryzujące.

Manuel Martín Cuenca okazuje się mistrzem opowiadania nietypowych historii miłosnych. Wydobywa ze swoich aktorów szeroką gamę emocji. Choć relacja dorosłego mężczyzny i młodej dziewczyny wydaje się niewłaściwa, reżyser unika perwersji. Wzbudza w nas poczucie, że ta dwójka jest sobie przeznaczona. To film zapadający w pamięć – pod względem reżyserii, gry aktorskiej i scenariusza.

Por: **Weronika Bazydło**
Cartel de la película (2003)

Autora: **Weronika Bazydło**
Plakat z filmu (2003)

collection

VIVA

ME

XI

CO

KTRINES®

www.ktrines.com

**EMBAJADOR ESPONTÁNEO
DE LA ALEGRÍA MEXICANA**

***SPONTANICZNY AMBASADOR
MEKSYKAŃSKIEJ RADOŚCI***

A sus 32 años, Yair "El Travieso" ha hecho de los viajes una misión personal: estar presente en los eventos más importantes del planeta, desde los mundiales de fútbol hasta los Juegos Olímpicos, pasando por festivales como el Oktoberfest o carnavales en distintas ciudades. Donde hay una celebración, ahí está él, con su inseparable bocina y la bandera de México ondeando alto.

No viaja solo para mirar, sino para transformar el ambiente: pone música, prende la energía del lugar y logra que personas de todas las nacionalidades se unan en un mismo ritmo. Más que turista, es un embajador espontáneo de la alegría mexicana, un recordatorio de que la fiesta también es una forma de encuentro cultural.

En esta entrevista nos cuenta anécdotas, secretos y la filosofía detrás de su estilo de vida, siempre en movimiento y con sabor a celebración.

W wieku 32 lat Yair "El Travieso" uczynił z podróży swoją osobistą misję: być obecnym na najważniejszych wydarzeniach na świecie – od mistrzostw świata w piłce nożnej po igrzyska olimpijskie, przez festiwale takie jak Oktoberfest czy karnawały w różnych miastach.

Gdziekolwiek odbywa się święto, tam jest on – z nieodłącznym głośnikiem i powiewającą wysoko meksykańską flagą.

Nie podróżuje tylko po to, by obserwować, lecz aby zmieniać atmosferę: puszcza muzykę, rozkręca energię miejsca i sprawia, że ludzie wszystkich narodowości łączą się w tym samym rytmie. Bardziej niż turysta, jest spontanicznym ambasadorem meksykańskiej radości – przypomnieniem, że zabawa to także forma spotkania kultur.

W tym wywiadzie opowiada nam anegdoty, sekrety i filozofię stojącą za jego stylem życia – zawsze w ruchu i zawsze ze smakiem świętowania.

YAIR

El Travieso

@yairltravieso

¿De dónde nació tu pasión por viajar y convertir cada evento en una experiencia inolvidable?

Como hijo de ferrocarrilero disfrutaba mucho acompañar a mi padre en sus viajes, siempre hacía nuevos amigos, conocía lugares diferentes y viajar en tren era súper divertido.

¿Qué significa para ti llevar la bandera mexicana a todos los rincones del mundo?

Llevar la bandera es llevar mi identidad a donde quiera que voy, es también una manera de conectar con gente de mi mismo país alrededor del mundo y presumirle a la gente que vengo de México.

Skąd wzięła się Twoja pasja do podróżowania i zamieniania każdego wydarzenia w niezapomniane przeżycie?

Jako syn kolejarza bardzo lubiłem towarzyszyć ojcu w jego podróżach, zawsze poznawałem nowych przyjaciół, odkrywałem różne miejsca, a podróż pociągiem była super zabawna.

Co dla Ciebie oznacza noszenie meksykańskiej flagi w każdym zakątku świata?

Nosić flagę to nosić swoją tożsamość, gdziekolwiek jadę. To także sposób nawiązywania kontaktu z rodakami na całym świecie i pokazania innym, że pochodzę z Meksyku.

¿Cómo empezó la tradición de llevar tu bocina y ser el que arma el ambiente?

En el Mundial de Rusia 2018 empecé con dos bocinas pequeñas y en los metros, calles de Rusia ponía la música mexicana y veía que a la gente le gustaba mucho.

¿Cuál ha sido la reacción más sorprendente de la gente cuando llegas con tu música y tu bandera?

La reacción que nunca me esperaba fue cuando llegué al aeropuerto en Qatar con música de mariachis con mi bocina a todo volumen. Pensé que esto podría terminar en una deportación, por lo que habíamos escuchado de Qatar y todas sus restricciones, pero todo lo contrario: los qataríes estaban felices y me recibieron en el aeropuerto como si yo fuera una celebridad, tal cual.

Jak zaczęła się tradycja zabierania głośnika i bycia tym, który rozkręca atmosferę?

Podczas Mistrzostw Świata w Rosji 2018 zacząłem od dwóch małych głośników i w metrze, na ulicach Rosji puszczałem meksykańską muzykę. Widziałem, że ludziom bardzo się to podobało.

Jaka była najbardziej zaskakująca reakcja ludzi, gdy pojawiałeś się z muzyką i flagą?

Reakcja, której się nigdy nie spodziewałem, miała miejsce, gdy przyleciałem na lotnisko w Katarze z muzyką mariachi z mojego głośnika na pełny regulator. Myślałem, że może się to skończyć deportacją, bo słyszeliśmy o restrykcjach w Katarze, ale wręcz przeciwnie – Katarczycy byli szczęśliwi i przyjęli mnie na lotnisku jak celebrytę.

¿Qué evento internacional recuerdas como el más emocionante y por qué?

He estado en muchos eventos internacionales, mundiales, Juegos Olímpicos, pero lo vivido en Qatar fue espectacular porque en una ciudad había 8 estadios; o sea, todo el mundial se jugó en una sola sede, algo jamás visto y que no creo que se vuelva a repetir.

¿Alguna vez has tenido algún problema por armar tanto ambiente en un lugar?

Sí, la verdad que esto es un arma de dos filos: la policía te puede amar, pedirte fotos, hasta aplaudirte, pero también puede llegar a arrestar a todos los presentes. Hasta ahorita me he salvado.

¿Qué lugar o país te ha sorprendido más por la forma en que celebran sus eventos?

La verdad que Rusia yo la tenía en el concepto de que era un país de gente muy fría, seria, amargada, pero todo lo contrario: los rusos son un pueblo muy noble que nos recibió en ese mundial con mucho cariño. Espero que, por el bien de la humanidad, nuestros gobiernos dejen de estar en conflicto porque la gente inocente sufre por esas diferencias, pero insisto: la gente rusa nos dio mucho cariño y amor en ese mundial.

Które wydarzenie międzynarodowe wspominasz jako najbardziej ekscytujące i dlaczego?

Byłem na wielu wydarzeniach międzynarodowych – mistrzostwach świata, igrzyskach olimpijskich – ale to, co przeżyłem w Katarze, było spektakularne, bo w jednym mieście znajdowało się 8 stadionów, czyli cały mundial rozegrano w jednej lokalizacji. To coś, czego wcześniej nigdy nie było i wątpię, by kiedykolwiek się powtórzyło.

Czy zdarzyło Ci się mieć problemy z powodu rozkręcania takiej imprezy w jakimś miejscu?

Tak, to naprawdę broń obosieczna – policja może cię pokochać, prosić o zdjęcia, a nawet bić brawo, ale równie dobrze może przyjść i aresztować wszystkich obecnych. Do tej pory miałem szczęście.

Który kraj najbardziej Cię zaskoczył sposobem, w jaki świętują swoje wydarzenia?

Prawdę mówiąc, myślałem, że Rosja to kraj ludzi zimnych, poważnych, zgorzkniałych, ale było zupełnie odwrotnie. Rosjanie to bardzo szlachetny naród, który przyjął nas na tym mundialu z wielką życzliwością. Mam nadzieję, że dla dobra ludzkości nasze rządy przestaną być w konflikcie, bo cierpią na tym niewinni ludzie. Ale podkreślam – Rosjanie okazali nam w tym mundialu wiele miłości i serdeczności.

¿Qué es lo más difícil de mantener este estilo de vida viajero-fiesta?

Lo más difícil de llevar este estilo de vida es no saber qué sombrero me voy a poner, si ponerme el sombrero dorado, el plateado o el sombrero de paja... no me creas, es broma. Lo más difícil de llevar este estilo de vida es que muchas veces tienes que estar lejos de tus seres queridos y, además, que en un nuevo lugar siempre me tengo que despedir de mis nuevos amigos.

¿Cómo financias tus viajes y qué consejos darías a alguien que sueña con seguir tus pasos?

Mis viajes los financio de diferentes formas: con recursos propios, a veces con donaciones, patrocinadores, invitaciones, de diversas fuentes de ingresos.

Co jest najtrudniejsze w utrzymaniu takiego stylu życia – podróżnika-impresowicza?

Najtrudniejsze w tym stylu życia jest... nie wiedzieć, jaki kapelusz założyć: złoty, srebrny czy słomkowy – żartuję! Najtrudniejsze jest to, że często trzeba być daleko od bliskich, a poza tym w każdym nowym miejscu muszę żegnać się z nowymi przyjaciółmi.

Jak finansujesz swoje podróże i jakie rady dałbyś osobie, która marzy o podążaniu Twoimi śladami?

Moje podróże finansuję na różne sposoby: z własnych środków, czasem z darowizn, od sponsorów, zaproszeń – z różnych źródeł dochodu.

¿Tienes alguna playlist especial que nunca falta en tus viajes?

Una playlist que nunca puede faltar en mis viajes es la de los éxitos mexicanos, donde viene música de banda, corridos, mariachi, pasito duranguense, quebradita, canciones de fiestas de pueblos en México, cumbias de CDMX, rock mexicano... ¡de todo!

¿Cuál es la anécdota más loca o divertida que has vivido en uno de estos viajes?

La anécdota más divertida fue haber hecho la fiesta mexicana más grande en las calles de París, Francia, durante los Juegos Olímpicos. Éramos tantos que la policía tuvo que cerrar las calles por donde pasábamos.

¿Qué significa para ti ser “embajador no oficial” de la alegría mexicana en otros países?

Ser embajador no oficial de la alegría mexicana... pues creo que todos somos embajadores cada que salimos de nuestro país y vamos a otro. Debemos tener en consideración que vamos representando a México, por lo cual debemos ser conscientes de representar a nuestro país con cosas positivas.

Si pudieras organizar tu propio “evento internacional”, ¿cómo sería y dónde lo harías?

Haría unos Juegos Olímpicos en México, por toda la Riviera Maya.

Czy masz jakąś specjalną playlistę, która nigdy nie może zabraknąć w Twoich podróżach?

Playlistą, która nigdy nie może zabraknąć w moich podróżach, jest ta z meksykańskimi hitami – są tam utwory z gatunku Banda, Corridos, Mariachi, Pasito Duranguense, Quebradita, wiejskie piosenki z Meksyku, cumbie z Meksyku, rock meksykański – wszystkiego po trochu!

Jaka jest najzabawniejsza lub najdziwniejsza anegdota, którą przeżyłeś podczas jednej z podróży?

Najzabawniejsza anegdota to zrobienie największej meksykańskiej imprezy na ulicach Paryża podczas igrzysk olimpijskich – było nas tyłu, że policja musiała zamknąć ulice, którymi przechodziliśmy.

Co dla Ciebie oznacza bycie „nieoficjalnym ambasadorem” meksykańskiej radości w innych krajach?

Bycie nieoficjalnym ambasadorem meksykańskiej radości... uważam, że każdy z nas jest ambasadorem za każdym razem, gdy opuszcza swój kraj i jedzie do innego. Powinniśmy mieć świadomość, że reprezentujemy Meksyk i musimy robić to w sposób pozytywny.

Gdybyś mógł zorganizować własne „międzynarodowe wydarzenie”, jak by ono wyglądało i gdzie by się odbyło?

Zorganizowałbym igrzyska olimpijskie w Meksyku, wzdłuż całej Riwieri Maya.

 **AGNIESZKA
KUŚMIERCZYK**

SPEAK BUSINESS WITH CONFIDENCE

Book Your Free 20-Minute
Consultation Today.
Let's talk about your goals
and create a custom
learning plan.

MY SERVICES

- ✓ Expert C2-level teacher with years of professional coaching
- ✓ Fully online with flexible scheduling
- ✓ Real-world content from top publications
- ✓ Customized lessons for your industry and goals

[LEARN MORE](#)

AGNIESZKA@AGNIESZKAKUSMIERCZYK.COM
TELEPHONE: +48 600 286 541

collection
**VIVA
ME
XI
CO**

KTRINES®

www.ktrines.com

1670

MUSEO DE HISTORIA POLACO ASEDIO
MUZEUM HISTORII POLSKI OBLĘŻONE

El penúltimo fin de semana de septiembre, el Museo de Historia de Polonia, ubicado en la Ciudadela de Varsovia, sufrió un auténtico asedio. Esto se debió a los visitantes que acudieron en masa a la exposición dedicada a la serie de televisión "1670".

La serie, que se estrenó en la popular plataforma de streaming en 2023, se ganó los corazones de los espectadores polacos y extranjeros desde los primeros episodios.

La acción se desarrolla en el año titular 1670, es decir, en la época del sarmatismo, sobre el que escribimos en los primeros números de nuestra revista.

W przedostatni weekend września Muzeum Historii Polski położone na Warszawskiej Cytadeli przeżyło prawdziwe oblężenie... A to za sprawą zwiedzających, którzy tłumnie przybyli na wystawę poświęconą serialowi "1670".

Serial, który swoją premierę miał na popularnej platformie streamingowej w 2023 roku, od pierwszych odcinków podbił serca polskich i zagranicznych widzów.

Akcja dzieje się w tytułowym 1670 roku, czyli w epoce sarmatyzmu, o której pisaliśmy w pierwszych numerach naszego czasopisma.

Anna Kraus

1670

Reparto: Bartłomiej Topa, Katarzyna Herman, Martyna Byczkowska, Kirił, Pietruczuk, Michał Sikorski

Dirigida por: Maciej Buchwald, Kordian Kądziała

Guión: Jakub Rużyłto

Fotografía: Nils Croné

Disponibile en Netflix con subtítulos en inglés

Sin embargo, el traje histórico sirve más como una representación satírica de la Polonia contemporánea.

El personaje principal, el noble Juan Pablo, dirige su pueblo como un director de empresa moderno. Por ello, la serie se inspira tanto en la popular serie "The Office" como en la clásica comedia "Black Adder".

En la exposición, organizada para promocionar la segunda temporada de 1670 (disponible a partir del 17 de septiembre), pudimos ver tanto mobiliario original como atrezzo creado para la serie por los escenógrafos.

Los trajes merecen especial atención.

Anna Kraus

Jednak historyczny kostium służy raczej satyrycznemu opisowi współczesnej Polski.

Główny bohater, szlachcic Jan Paweł, zarządza swoją wsią niczym współczesny dyrektor firmą. Można więc w serialu znaleźć inspiracje zarówno popularnym obecnie "The Office" jak i dawnym hitem komediowym "Czarna Żmija".

Na wystawie, zorganizowanej z okazji promocji drugiego sezonu 1670 (dostępny od 17 września), zobaczyć mogliśmy zarówno oryginalne meble, jak i rekwizyty stworzone na potrzeby serialu przez scenografów.

Na szczególną uwagę zasłużyły kostiumy.

1670

Występują : Bartłomiej Topa, Katarzyna Herman, Martyna Byczkowska, Kirił, Pietruczuk, Michał Sikorski

Reżyseria : Maciej Buchwald, Kordian Kądziela

Scenariusz : Jakub Rużyłło

Zdjęcia : Nils Croné

Serial dostępny na platformie Netflix z napisami w języku angielskim

Sus creadores son el distinguido dúo formado por la diseñadora de vestuario Katarzyna Lewińska y el diseñador de moda Tomasz Ossoliński.

Los trajes se caracterizan por la auténtica opulencia barroca. Además, cada uno tiene su propio significado simbólico. Por ejemplo, los trajes de pavo real representan no solo el lujo real, sino también el triunfo sármata de la forma sobre la sustancia. Curiosamente, el propio Tomasz Ossoliński bordó el pavo real que adorna el vestido de la heroína.

También bordó un corazón ardiente en otro vestido. En este caso, el vestido simboliza tanto la devoción religiosa de la heroína como su amor por la ostentación.

Ich autorami jest wybitny duet: kostiumografka Katarzyna Lewińska i projektant mody Tomasz Ossoliński.

Kostiumy cechuje prawdziwy barokowy przepych. Poza tym, każdy z nich ma swoje symboliczne znaczenie. Na przykład kostiumy z pawiami reprezentują nie tylko królewski luksus ale także sarmacki przerosł formy nad treścią. Co ciekawe, Tomasz Ossoliński samodzielnie wyszywał pawia, który zdoła suknię bohaterki.

Jego autorstwa jest też haft przedstawiający gorące serce na innej sukni. W tym wypadku suknia jest symbolem zarówno religijnej dewocji bohaterki jak i jej umiłowania do ostentacji.

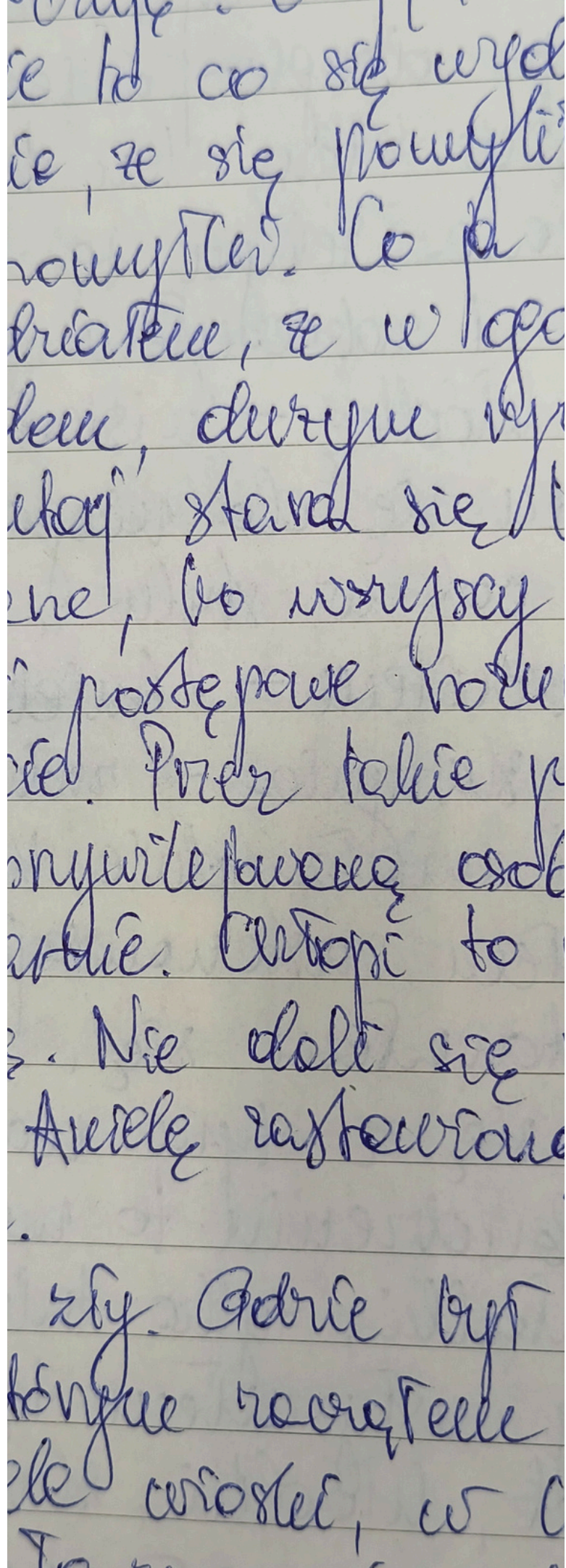
Anna Kraus

Otras piezas destacables incluyen el guion y el diario que Kiryl Pietruczuk escribió mientras se preparaba para el papel de Maciej. En mi opinión, es uno de los personajes más interesantes psicológicamente. Maciej es un siervo que, tras enamorarse de una noble, empieza a soñar con mejorar su situación. En la segunda temporada de la serie, sus intentos de ganar dinero le causarán considerables problemas...

Igualmente intrigante es el personaje de su amada, Aniela. Es una inventora ambiciosa cuya habitación está llena de descripciones de animales exóticos y proyectos de ingeniería. Poder echar un vistazo a la habitación de Aniela en exhibición fue todo un placer, ya que rara vez aparecía en la serie.

Kolejne warte uwagi eksponaty to teksty scenariusza a także dziennik, który Kiryl Pietruczuk prowadził, przygotowując się do roli Macieja. Według mnie, to jedna z najciekawszych psychologicznie postaci. Maciej to chłop pańszczyźniany, który zakochawszy się w szlachciance, zaczyna marzyć o poprawie swojego losu. W drugim sezonie serialu próby zdobycia pieniędzy przysporzą mu sporo kłopotów...

Równie ciekawa jest postać jego ukochanej, czyli Anieli. To ambitna wynalazczyni, w której komnacie można znaleźć opisy egzotycznych zwierząt oraz projekty inżynieryjne. Możliwość zajrzenia do pokoju Anieli na wystawie było niezłą gratką, bo pokój ten rzadko pojawiał się w serialu.

Anna Kraus

En general, la exposición resultó interesante no sólo para los fans de la serie, sino que también demostró el conocimiento, el trabajo y la creatividad de distintos artistas necesarios para crear una película ambientada en una época diferente.

Es una lástima que la exposición sobre la serie "1670" solo se exhibiera en el Museo de Historia de Polonia durante unos días. Otra exposición sobre el Levantamiento de Kościuszko se dejó para refrescar la memoria de los aficionados a la historia polaca.

Texto y fotos: Anna Kraus

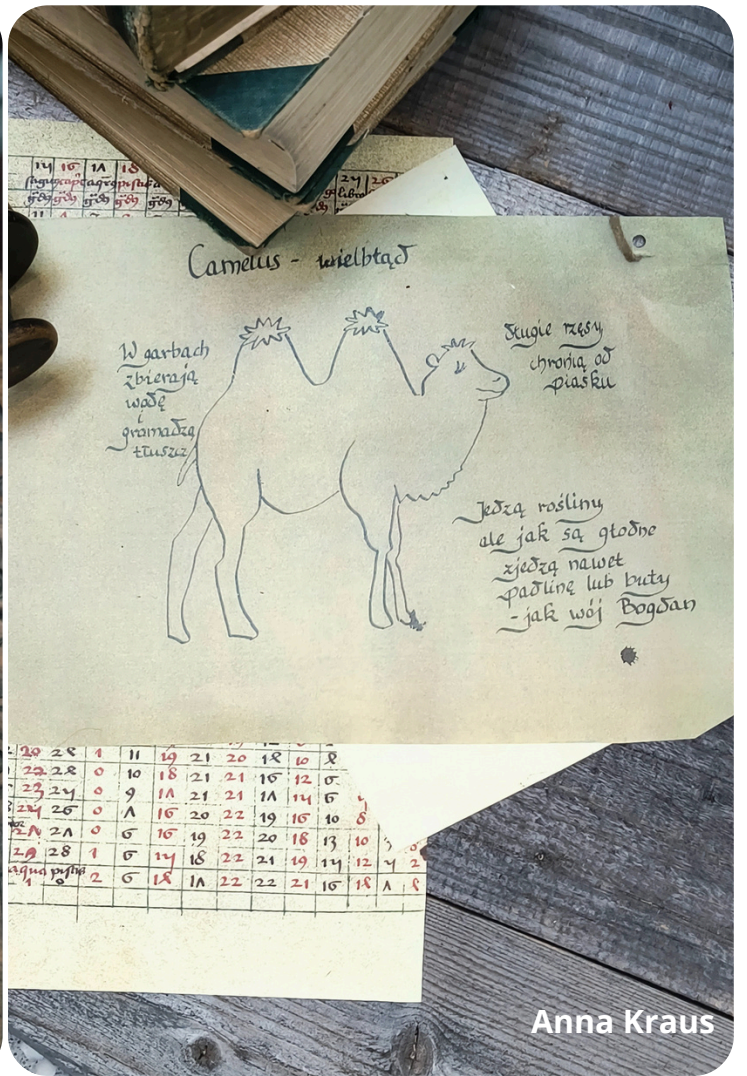
Ogólnie rzecz biorąc, wystawa okazała się interesująca nie tylko dla fanów serialu, ale również ukazała wiedzę, pracę i kreatywność różnych artystów, niezbędne do stworzenia filmu osadzonego w innej epoce.

Szkoda, że wystawa na temat serialu "1670" gościła w Muzeum Historii Polski tylko kilka dni. Na otarcie łez miłośnikom historii Rzeczypospolitej pozostała inne wystawa na temat Insurekcji Kościuszkowskiej.

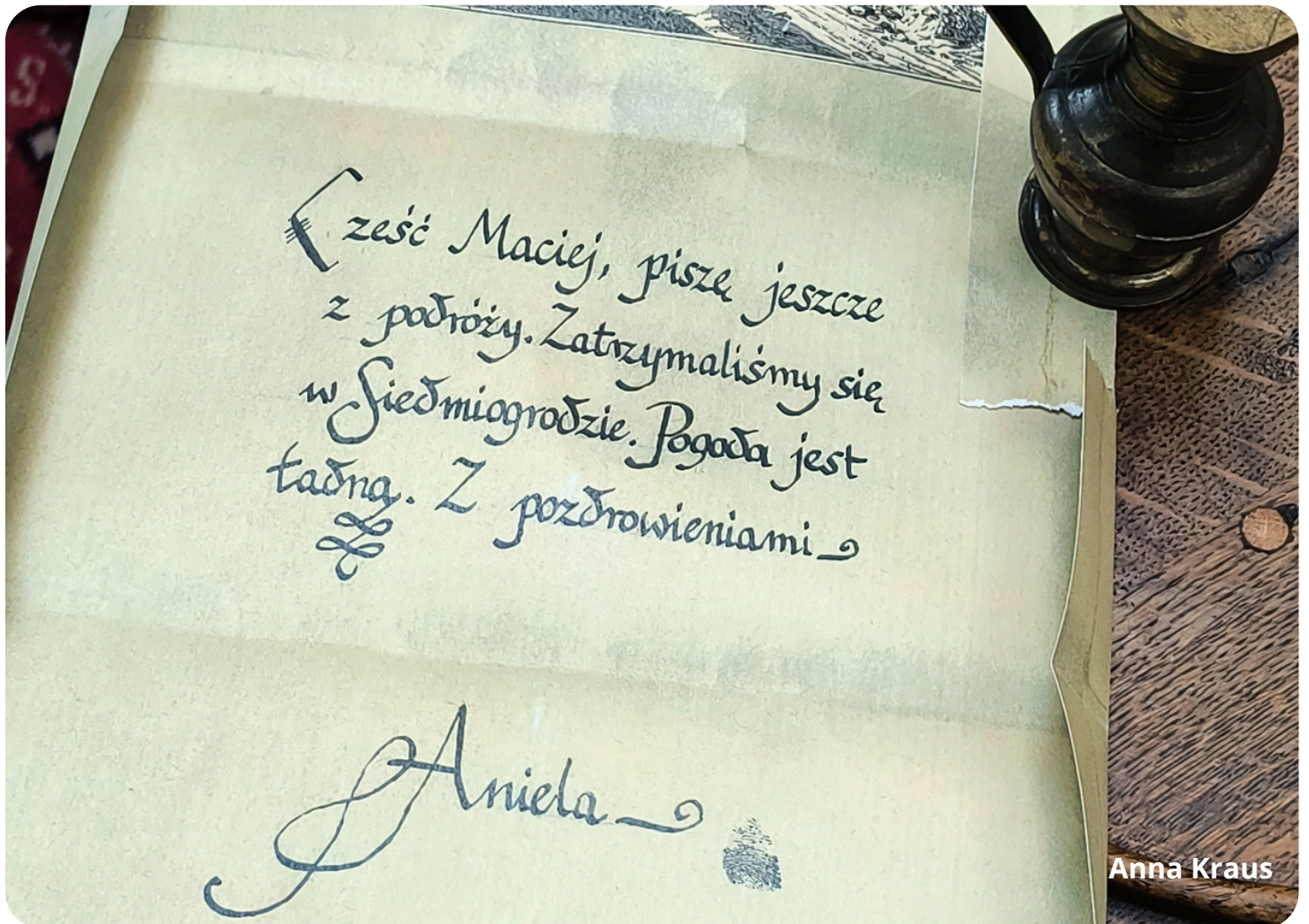
Tekst i zdjęcia: Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

**“EMOCIONES EN
EL ESPACIO”**

ESCULTURAS DE UN ARTISTA SIRIO
EN RADZIEJOWICE

**„EMOCJE W
PRZESTRZENI”**

RZEŹBY SYRYJSKIEGO ARTYSTY
W RADZIEJOWICACH

Hajj Jamneul (1948)
w Radziejowicach, 2012

Właściciel prywatna

En el palacio y en el parque de Radziejowice, durante el periodo de verano, se presentó la exposición de esculturas de Majid Jammoul. La inauguración tuvo lugar el 5 de julio y la muestra permanecerá allí al menos hasta finales de septiembre. Las esculturas abstractas del artista sirio visualizan emociones, movimiento e ideas.

W pałacu i w parku w Radziejowicach w okresie letnim została zaprezentowana wystawa rzeźb Majida Jammoula. Inauguracja odbyła się 5 lipca, a ekspozycja pozostanie tam co najmniej do końca września. Abstrakcyjne rzeźby syryjskiego artysty wizualizują emocje, ruch i idee.

Abstracción y emociones

La Casa del Trabajo Creativo de Radziejowice preparó la galería de esculturas "Emociones en el espacio". Las obras de Majid Jammoul representan de manera abstracta diversas emociones. También evocan distintos motivos, como la libertad, la espiritualidad y el ser humano. Entre las esculturas pueden verse, por ejemplo: "Tres religiones, un solo Dios", "Génesis".

Abstrakcja a emocje

Dom Pracy Twórczej w Radziejowicach przygotował galerię rzeźb „Emocje w przestrzeni”. Dzieła autorstwa Majida Jammoula w sposób abstrakcyjny reprezentują różne emocje. Przedstawiają one też różne motywy, w tym wolność, duchowość, ludzi. Wśród rzeźb można zobaczyć m.in.: „Trzy religie, jeden Bóg”, „Genesis”.

“Por lo general no reproduzco la naturaleza. Mis esculturas son abstractas. Representan: sentimientos, pensamientos, vivencias, estados de ánimo, estados espirituales, mis obsesiones. No esculpo figuras, sino lo que vive en sus almas, y también en la mía. Tales esculturas se convierten en creaciones con identidad propia, con nombres, apariencia, presencia física y existencia autónoma – Esculturas Concretas” – explica el escultor.

Jammoul añade: “En la escultura me fascinan la sugestión del movimiento y la dinámica de la composición. El movimiento es vida, y la dinámica son emociones. La interpenetración de las formas con el espacio confiere a la escultura una ilusión de movimiento, ligereza y muestra su vitalidad. A su vez, las emociones conforman su alma. Mis obras son un reflejo de mis emociones”.

¿Quién es el autor de las esculturas?

Majid Jammoul nació el 28 de mayo de 1948 en el pueblo sirio de Rimad Hazm. Desde la infancia se interesó por la escultura, y en su creatividad estuvo influida por la diversidad de culturas que se cruzaban en el lugar donde creció. A esas tierras llegaron durante milenios influencias de Mesopotamia, Egipto, Anatolia y la Península Arábiga.

Jammoul estudió artes plásticas en el Centro de Bellas Artes de Damasco y, en 1975, se graduó en escultura en la Academia de Bellas Artes de Varsovia.

„Z reguły nie odtwarzam natury. Moje rzeźby są abstrakcyjne. Przewodzą: uczucia, myśli, przeżycia, nastroje, stany duchowe, moje obsesje. Nie rzeźbię postaci, lecz to, co żyje w ich duszach, a także w mojej. Takie rzeźby stają się tworam i mającymi swoje tożsamości, imiona, wygląd, fizyczną obecność i samodzielne istnienie – Rzeźby Konkretne” – wyjaśnia rzeźbiarz.

Jammoul dodaje: „W rzeźbie fascynuje mnie sugestia ruchu i dynamika kompozycji. Ruch to życie, a dynamika to emocje. Przenikanie się form z przestrzenią nadaje rzeźbie iluzję ruchu, lekkość i pokazuje jej żywotność. Z kolei emocje tworzą jej duszę. Moje prace są odzwierciedleniem moich emocji”.

Kim jest autor rzeźb?

Majid Jammoul urodził się 28 maja 1948 roku w syryjskiej wiosce Rimad Hazm. Od dzieciństwa interesował się rzeźbą, a na jego twórczość wpłynęła różnorodność kultur, krzyżujących się w miejscu jego dorostania. Do tamtejszych terenów przez tysiąclecia docierały wpływy Mezopotamii, Egiptu, Anatolii i Półwyspu Arabskiego.

Jammoul studiował sztuki plastyczne w Centrum Sztuk Pięknych w Damaszku, po czym w 1975 roku ukończył rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

La historia siria, marcada por conflictos y destrucción, tuvo un gran impacto en su sensibilidad. A través de su trabajo de diploma rindió homenaje a una ciudad destruida; de manera simbólica expresó el renacimiento y la esperanza. En el proyecto del monumento "Fénix que renace de las cenizas", el artista presentó la idea del renacimiento profundamente arraigada en la cultura siria. En su obra mostró el deseo de paz y de reconstrucción de Siria desde las ruinas.

Posteriormente regresó a Siria; en la Universidad de Damasco fue profesor, y más tarde ocupó el cargo de director del Centro de Artes Plásticas Adham Ismail.

Premios

El artista sirio también fue galardonado con varios premios. En 1968 obtuvo el primer premio en la Exposición de Arte de los estudiantes de la Universidad de Damasco. En los años 1971-1972 recibió el premio en la I y II Exposición Nacional de Trabajos de Estudiantes Extranjeros de las Escuelas Superiores de Bellas Artes en Polonia. En 1976 consiguió el primer premio por el proyecto de un monumento a los caídos en Siria. Posteriormente, en 1977, le otorgaron el primer premio en el concurso para el diseño de un bajorrelieve destinado al Cementerio Central de la Martirología en Najha, Siria.

Syryjska historia naznaczona konfliktami i zniszczeniami miała duży wpływ na jego wrażliwość. Poprzez swoją pracę dyplomową oddał hołd zburzonemu miastu; w symboliczny sposób wyraził bowiem odrodzenie i nadzieję. W projekcie pomnika „Feniks powstający z popiołów” artysta przedstawił zakorzenioną w syryjskiej kulturze ideę odradzania się. W swojej twórczości ukazywał pragnienie pokoju i odbudowy Syrii z ruin.

Następnie wrócił do Syrii; na uniwersytecie w Damaszku został wykładowcą. Później pełnił funkcję dyrektora Centrum Sztuk Plastycznych Adhama Ismaila.

Nagrody

Syryjski artysta był też laureatem nagród. W 1968 roku dostał pierwszą nagrodę na Wystawie Sztuki studentów Uniwersytetu Damasceńskiego. W latach 1971-1972 zdobył nagrodę na I i II Ogólnopolskiej Wystawie Prac Studentów Zagranicznych Wyższych Szkół Plastycznych w Polsce. W 1976 uzyskał pierwszą nagrodę za projekt pomnika poległych w Syrii. Po czym, w 1977 roku przyznano mu pierwszą nagrodę w konkursie na projekt płaskorzeźby dla Centralnego Cmentarza Martyrologii w Najha - Syria.

En 1980 obtuvo el segundo premio en el concurso para el Monumento al Soldado Desconocido en Damasco. Más tarde, en 1996, le concedieron el primer premio en el concurso para el Monumento a los Caídos en Jaramana, Siria.

Exposiciones

Las obras del escultor han sido expuestas tanto en Polonia – en Varsovia, Cracovia, Toruń y Łódź – como en otros países, entre ellos Japón (Tokio), Bélgica (Gante), Suecia (Estocolmo), Lituania (Vilna), Canadá (Ottawa) y Catar (Doha).

La exposición “Emociones en el espacio” se encuentra en el parque, junto a la entrada del restaurante del palacio de Radziejowice. También está disponible un panel informativo con la descripción del artista.

W 1980 roku zdobył drugą nagrodę w konkursie na Pomnik Nieznanego Żołnierza w Damaszku. Później, w 1996 roku przydzielono mu pierwszą nagrodę w konkursie na Pomnika Poległych w Jaramanie, w Syrii.

Wystawy

Dzieła rzeźbiarza były wystawiane zarówno w Polsce - w Warszawie, Krakowie, Toruniu, Łodzi, jak i w innych krajach, w tym w Japonii (Tokio), Belgii (Gandawa), Szwecji (Sztokholm), na Litwie (Wilno), w Kanadzie (Ottawa), Katarze (Dauha).

Ekspozycja „Emocje w przestrzeni” znajduje się w parku po stronie wejścia do restauracji w pałacu w Radziejowicach. Dostępna jest też tablica z opisem artysty.

Escrito por: **BEATA SYLWESTRZAK**

collection

VIVA

ME

XI

CO

KTRINES[®]

www.ktrines.com

VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.

www.vistularte.com

vistularte@gmail.com

